

เทศน์เช้า วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๘

พระอาจารย์สงบ มนสฺสนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขาว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

วันนี้วันพระ พระผู้ประเสริฐ พระผู้ประเสริฐคือใจประเสริฐ ฉะนั้น ผู้ประเสริฐ ถ้าหัวใจ
ประเสริฐ ประเสริฐ หัวใจมันเหนือใจ เหนือกับลาภสักการะ เหนือกับโลกธรรม ๘ เหนือทุกอย่าง
นะ

นิพพานนะ ความดับทุกข์ดับ สมมุติทั้งหมด ถ้านิพพานคือการดับทุกข์ ดับทุกข์ อย่าง
สิ่งที่ทุกข์ อย่างมันเป็นกิริยาเฉยๆ สิ่งที่เป็นกิริยาเฉยๆ สิ่งใดกระทบกระเทือน เห็นไหม ทำไมพระ
อานนท์ เวลาพระพุทธเจ้า พระเจ้าอชาตศัตรูปล่อยช้างออกมา สละชีวิต

การสละชีวิตมันสละต่อเมื่อวิฤตเกิดขึ้น มันสละชีวิตต่อหน้า นั่นคือการสละชีวิต แต่เรา
ก็เอาคติธรรมอันนั้นมาแอบอ้างกันไฉนว่าสละชีวิตเพื่อจะปกป้องครูบาอาจารย์ จะปกป้องครูบา
อาจารย์ แต่เวลาปกป้องครูบาอาจารย์ ครูบาอาจารย์ได้รับความกระทบกระเทือน ทำไมไม่เห็นมี
ใครออกมารับหน้าละ

การปกป้องมันต้องออกมารับหน้า ไม่ใช่ผู้ที่ปากว่าปกป้องๆ แต่ไม่มีใครออกมารับหน้า
ออกมาปกป้อง อย่างนั้นต่างหากถึงว่าเป็นความจริง

แต่พูดแต่ปาก ถ้าพูดแต่ปากมันก็เป็นสมมุติอันหนึ่ง กิริยา เวลาการกระทำกัน การพูดกัน
สิ่งใดพูดได้ คำพูด ใครๆ ก็พูดได้ แต่การกระทำมันสมกับคำพูดไหมละ ถ้าการกระทำมันสมกับ
พูดนั้น มันก็เป็นหลักความจริงอันนั้นไฉน

ถ้าการกระทำกับคำพูดมันได้แย้งกัน มันต่างกัน ไล่ที่ว่าดับทุกข์ๆ มันไม่ มันอวด ดับทุกข์
ดับที่ไหน ถ้าดับทุกข์นั้นดับสมมุติ สิ่งที่ดีดับสมมุติ

สิ่งที่ได้มานี้เลือดตาแทบกระเด็นนะ คนจะได้สิ่งนี้มาต้องเอาชีวิตเข้าแลก สิ่งที่ได้ด้วย
เลือดตามาแทบกระเด็น นี่

สอง ความระลึกถึงบุญคุณไ้ บุญคุณผู้ชี้นำไ้

เราหลงป่า แม้มีคนที่ทางออกจากป่านี้ยังเป็นบุญคุณมหาศาลเลย แล้วนี่เราหลงอยู่ใน
มาร มารมันกดดวงหัวใจไว้ขนาดนี้ เราไม่สามารถเอาตัวเองรอดได้หรอกถ้าไม่มีครูบาอาจารย์
ชี้นำนะ ไม่มีครูบาอาจารย์ชี้นำ

ถ้าครูบาอาจารย์ชี้นำขึ้นมาเป็นหลักความจริง มันก็จะเคารพ กราบพระพุทเจ้า ผู้ใดเห็น
ธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคต ถ้าเห็นตถาคต ทำไมมันจะกราบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ได้
ซึ่งในหัวใจไ้ สิ่งนี้มันรู้ได้หนอ ใครรู้ได้หนอ ใครรู้ได้หนอ แล้วเรารู้ได้มานี้ รู้ได้จากใครไ้ ถ้ารู้
ได้มาจากครูบาอาจารย์ สิ่งที่เป็นครูบาอาจารย์ ทำไมจะปกป้องไม่ได้

ในเมื่อถ้าสละ เราประพฤติปฏิบัติกัน ถ้าเราได้ธรรมขึ้นมาในหัวใจ ถ้าเราได้ธรรมขึ้นมา
ในในหัวใจพร้อมกับเราตายไป เราก็ยอมนะ ถ้าใครได้ธรรมในหัวใจแล้วตายไปพร้อมกับธรรมใน
หัวใจ ใครๆ ก็ยอม แล้วถ้าเราประพฤติปฏิบัติธรรมได้ธรรมในหัวใจขึ้นมา ทำไมเราจะปกป้องครู
บาอาจารย์เราไม่ได้

ในเมื่อเราได้ธรรมจากครูบาอาจารย์ของเรา มา เป็นครูบาอาจารย์เป็นผู้ชี้นำ เหมือนกับ
เราเกิดมาจากครรภ์ของมารดา ในเมื่อแม่คลอดเราออกมา เรามีความกตัญญูรู้คุณของพ่อแม่
เราจะปกป้องพ่อแม่ของเราไม่ได้หรือ เราต้องปกป้องพ่อแม่ของเราได้ดี เพราะพ่อแม่ของเราให้
ชีวิตกับเรามาไ้

นี่ขนาดให้ชีวิตนะ เป็นสมมุตินะ นี่คือการ สภาวกรรมที่มันขับเคลื่อนไป สิ่งที่กรรม
ขับเคลื่อนไป สิ่งนี้ให้เกิดให้ตายไปในวัฏฏะ แต่บุญกุศลพากันให้เกิดขึ้นมา ถึงได้เกิดเป็นพ่อเป็น
แม่เป็นลูกกัน เพราะบุญกุศลพาเกิดไ้

แต่ถ้าบาปอกุศล บาปอกุศลพาเกิดขึ้นมา เกิดขึ้นมาแล้วก็มีปัญหาในครอบครัวนั้น มันก็
ส่วนหนึ่ง เพราะอันนี้มันเป็นสิ่งที่เหนื่อการควบคุมไ้ กรรมคือการกระทำที่มันเหนื่อการควบคุม
ใช้ไหม แต่ในเมื่อการประพฤติปฏิบัติขึ้นมา สิ่งนี้มันเป็นธรรม เราควบคุมกรรมไ้ เราทำลาย
กรรม เราหักกรรมนะ เราหักกรรมเลย กรรมอยู่ในกำมือของเรา เพราะเราเป็นผู้หักมัน หักมันใน

หัวใจด้วยอะไร มรรคญาณไง ถ้ามรรคญาณมันหักจากหัวใจอันนั้นขึ้นมา มันหักสิ่งนี้ออกไป
สภาวะกรรมไม่มี ถึงว่าเป็นกิริยาๆ

ถ้าเป็นกิริยา สิ่งที่เคยพบครูบาอาจารย์มันจะสุดหัวใจ มันจะสุดหัวใจ มันไม่เป็นอีแอบ
หรืออก มันไม่หลบซ่อนนะ ไม่หลบซ่อน เห็นไหม พูดอย่างหนึ่ง ทำอย่างหนึ่ง เหยียบหัวอย่างหนึ่ง
ชี้คออย่างหนึ่ง เอาแต่ความซื่อเสียงของตัวอย่างหนึ่ง สิ่งนี้มันปกป้อง มันเหมือนกับแมงดาเกาะ
ตัวเมียไปตลอดใจ เกาะครูบาอาจารย์ไปตลอดใจ

ถ้าเป็นธรรมขึ้นมา เราไม่ต้องเกาะ เรามีธรรมในหัวใจ ถ้ามีธรรมในหัวใจ สภาธรรมใน
หัวใจมันเป็นไปตามความเป็นจริง สิ่งที่เป็นตามความเป็นจริง อากาณกิริยาอย่างใดเกิดขึ้น วิกฤติ
สิ่งใดเกิดขึ้น สิ่งที่เป็นธรรมมันแก้ไขวิกฤตินั้นไปได้ตลอดไป แต่ถ้าเราไม่มีความเป็นจริงในหัวใจ
วิกฤติเกิดขึ้น มันง มันแก้ไขวิกฤตินั้นไม่ได้

สิ่งที่แก้ไขวิกฤติได้เพราะอะไร เพราะมันต้องย้อนกลับเข้าไปหาครูบาอาจารย์
ย้อนกลับเข้าไปหาครูบาอาจารย์สอนว่าอย่างไร ย้อนกลับไปที่พระไตรปิฎกว่าสอนว่าอย่างไร
ย้อนกลับไปที่ตลอดว่าสอนอย่างไร มันถึงอยู่อย่างนั้นไง แล้วมันแก้ไขวิกฤติอย่างนั้นไม่ได้ แต่มันก็
แอบอ้างไง สิ่งที่เขาอ้างว่าสิ่งนี้เป็นวิกฤติ สิ่งนี้มันจะแก้ไขวิกฤติได้ แก้ไขวิกฤติมันเพียงแต่เกาะ
หลังไป เกาะกระแสนั้นไปเฉยๆ

แต่ถ้ามันเป็นวิกฤติ ถ้าใจเป็นธรรมนะ ไม่ต้องเกาะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่สามารถทำให้ใครซำระกิเลสให้ใครได้ ครูบาอาจารย์
ไม่สามารถซำระกิเลสให้ใครได้ ครูบาอาจารย์ไม่สามารถซำระกิเลสให้ใครได้ แล้วครูบาอาจารย์
ก็ไม่สามารถที่พยากรณ์ใครได้ พยากรณ์นะ พยากรณ์ว่าเป็นอย่างนั้นๆ เว้นไว้แต่ผู้นั้นเป็นตาม
ความเป็นจริงใจ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระในสมัยพุทธกาลอ้างว่าเป็นพระอรหันต์ แล้วจะไป
กราบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเอาพระไปตักหน้าไว้เลย ไม่ต้อง ให้ไปเพียวป่าช้าก่อน
ให้ไปเห็นซากศพ

พอเห็นซากศพมันมีความรู้สึกในหัวใจ ใจ พอมีความรู้สึกในหัวใจ รู้ตัวเองว่าตัวเองไม่ใช่ พระอรหันต์ แต่ความเข้าใจผิด เห็นไหม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ารู้ว่าไม่ใช่

ถ้าใช่ ผู้ที่ปฏิบัติ คำว่า “ใช่” พระในสมัยพุทธกาลที่ว่าเขากล่าวตู่ใจ พยายามกล่าวตู่ว่า พระองค์นี้ทำความผิดมาก องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าพระองค์นี้เป็นพระอรหันต์

เป็นไปไม่ได้เลยที่พระองค์นี้จะไปทำความผิดใจ แต่จะพูดออกไปมันก็เป็นสิ่งที่ว่าจะยก ตนก้นกันไป ถึงเรียกมาสอบทานใจ ว่าเธอทำอย่างนั้นจริงหรือเปล่า เธอทำอย่างนั้นจริงหรือ เปล่า

พระองค์นั้นบอกว่า แม้แต่กิเลสความคิดยังไม่มี การกระทำนั้นจะเกิดขึ้นมาได้อย่างไร

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกถูกต้อง ถูกต้อง

เพราะสิ่งที่ว่าในหัวใจของเขาเป็นพระอรหันต์จริงตามความเป็นจริงของเขา องค์สมเด็จพระ สัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพยาน เป็นพยานเท่านั้น

แต่ถ้ามันไม่เป็นนะ แล้วเอาคำแอบอ้างของคนอื่นมาส่งเสริมว่าเป็นพระอรหันต์ๆ มันก็ ไม่เป็น มันเป็นไปไม่ได้ มันเป็นไปไม่ได้ เพราะสิ่งที่คนอื่นพยากรณ์เป็นไปไม่ได้ ถ้ามันจะเป็นไป ได้มันต้องเป็นมาจากหัวใจดวงนั้นต่างหากละ หัวใจดวงนั้นนะ

เหมือนกับเราคลอดออกมาจากครรภ์ของมารดา คลอดออกมาจากครรภ์ของมารดาเป็น เราใช่ไหม เรากับมารดาคนละคน แต่เราคลอดออกมาจากครรภ์ของมารดา

นี่ก็เหมือนกัน ธรรมถ้าเกิดขึ้นมาจากหัวใจของเรา มันจะเป็นธรรมของหัวใจดวงนั้นใจ ถ้า หัวใจดวงนั้นเป็นธรรม การแสดงกิริยาออกมามันต้องเป็นธรรมลี

ในเมื่อมันออก สิ่งนั้นเป็นธรรม กิริยาที่ว่าตัวเองเป็นธรรมแต่กิริยาการแสดงออกมันไม่ เป็นธรรมนะ มันไม่เป็นธรรม จะเอาคำครูบาอาจารย์มาพยากรณ์ขนาดไหน นั่นเป็นคำของครูบา อาจารย์ใจ แต่การกิริยาแสดงออกจากหัวใจนั้นมันเป็นกิเลสใจ

สิ่งที่หัวใจแสดงออกมาเป็นกิเลส ในเมื่อจะอ้างคำของครูบาอาจารย์ว่าพระองค์นี้มีหลัก ใจ พระองค์นี้ยอดเยี่ยมมหาศาล พระองค์นี้จะเป็นเทวดามาจากไหนก็แล้วแต่ สิ่งนี้เป็นคำ

พยากรณ์ของครูบาอาจารย์ แต่การแสดงออกของธรรมของใจดวงนั้นต่างหากมันจะแสดงออกมา ถ้าเป็นธรรม มันแสดงออกมาเป็นธรรม ถ้ามันเป็นกิเลส มันก็แสดงออกมาเป็นกิเลส แต่มันแอบอ้าง มันแอบอ้างแล้วมันจะเกาะเกี่ยวอันนั้นไป แล้วก็สร้างใจ สร้างไปสภาวะแบบนั้นไป

ผู้ประเสริฐ เห็นใหม่ ในการประพฤติปฏิบัติของศาสนาเราปฏิเสธทุกๆ อย่างนะ ปฏิเสธพระเจ้า ปฏิเสธเทวดา อินทร์ พรหม ปฏิเสธทั้งหมด เขาอ่อนน้อมกันเพื่อจะให้เป็นบุญกุศล เพื่อใจดวงนี้ไปอยู่ในสถานที่ดี สถานที่เคารพที่มีความสุขของเขา เขาอ่อนน้อมให้พระเจ้าสงสารเขา แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปฏิเสธทั้งหมดเลย ปฏิเสธขึ้นมา

ถ้าเป็นพระ เราเป็นพระเจ้า ถ้าเราเกิดเป็นพระอินทร์ เกิดเป็นพรหม เป็นเทวดา เป็นอินทร์ เป็นพรหม เราเป็นพระเจ้า ใจนี้เป็นพระเจ้า พระเจ้ามันยังอยู่ในวัฏฏะ ยังเวียนตายเวียนเกิด ที่ว่าเป็นอาตมันๆ นะ สิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้หรอก ไม่มีสิ่งใดคงที่ ไม่มี แล้วทำไมสิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ แล้วนิพพานละ นิพพานไม่มี นิพพานมันเหนือสมมุติ ถ้ายังมีการสมมุติอยู่ มันดับไม่ได้หรอก สิ่งที่เป็นสมมุติยังเป็นสมมุติอยู่

สมมุติ ในวัฏฏะนี้เป็นสมมุติทั้งหมดเลย แต่ในการประพฤติปฏิบัติของเรา พระจะเกิดเกิดตรงนี้ไง เกิดพุทโธ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานไง

เราต้องหาพระให้เจอก่อน หาจิตให้เจอก่อน ผู้รู้ หาความรู้สึกรู้สึกของเราให้เจอก่อน ถ้าหาความรู้สึกรู้สึกของเราให้เจอ เราแก้ไขตรงนี้ นี่มันจะเข้าใจไปทั้งหมดนะ ถึงเวลาเข้าใจทั้งหมด จิตมันพัฒนาขึ้นไป โสดาปัตติมรรค โสดาปัตติผล สกิทาคามีมรรค สกิทาคามีผล บุคคล ๘ จำพวก

บุคคล ๘ จำพวกเป็นสมณะ สิ่งที่เป็นสมณะ สมณะที่ ๘ จำพวกนี้ ถ้าผู้ใดเห็นสมณะ ผู้ นั้นเป็นมงคลอย่างยิ่ง เห็นสมณะนะ สมณะจากภายนอก แล้วเราเป็นผู้ที่ประพฤติปฏิบัติ ใจของเราประพฤติปฏิบัติอยู่ในหัวใจ เวลามันพุ่งชาน เวลามันทุกขร้อน เวลามันมีกิเลสตัณหาความทะยานอยาก เราจะทุกข์ยากมาก แล้วมันทำให้เราพุ่งชานมาก แล้วเราทำความสงบเข้ามาในหัวใจ

สมณะจากข้างนอก เราไปเห็นครูบาอาจารย์ ทำบุญกุศลกับใครได้มากที่สุด

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกทำกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้บุญมากที่สุด เพราะอะไร เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นเนื่อนานุญที่สะอาดที่สุด เป็นเนื่อนาที่ดีที่สุด รองลงมาพระปัจเจกพระพุทธเจ้า พระอัครสาวกต่างๆ แล้วก็พระพระอรหันต์ พระโสดาบันลงมาเป็นชั้นเป็นตอนขึ้นมา สิ่งนี้มันเป็นเนื่อนานุญ

แล้วเราขณะที่ประพฤติปฏิบัติ หัวใจมันเข้าไปสภาวะแบบนั้นนะ มันเห็นการเปลี่ยนแปลงใจ มันเห็นการเปลี่ยนแปลง มันเห็นกิริยาอาการของธรรมที่ขับเคลื่อนไป สิ่งที่เห็นอาการของใจขับเคลื่อนไป นี่เป็นมรรคใจ สิ่งที่เป็นมรรคญาณเกิดขึ้นจากหัวใจ มันจะทำลายหัวใจ

เห็นไหม เห็นสมณะจากภายนอก ทำบุญกุศลจากภายนอก มันยังได้บุญมหาศาลเลย เราทำบุญกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระอินทร์ ไปเกิดเป็นพระอินทร์ แต่เวลาลูกน้อง เทวดาเคยทำบุญกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไว้ก่อน ไปเกิดเป็นลูกน้องของพระอินทร์ แต่แสงสว่าง ความบุญกุศลมากกว่า จนพระอินทร์ต้องมาใส่บาตรพระกัสสปะเพื่อจะสร้างบุญกุศลอันนี้ขึ้นไป

บุญกุศลจากข้างนอก สร้างบุญ สร้างบุญกุศล พระกัสสปะเป็นพระอรหันต์นะ เข้าสมาบัติออกมา พระอินทร์แปลงกายมาใส่บาตร อยู่ในธรรมบท สิ่งนี้พยายามสร้างบุญจากภายนอก เพื่อสร้างสมบารมีขึ้นมา จากภายนอกเป็นบุญกุศลอย่างนั้นเพราะเป็นอามิสทาน

ในการประพฤติปฏิบัติ เราจะเห็นเห็นพระเจ้า เห็นอาการของการกระทำจากภายใน เห็นพระเจ้า เห็นมรรคญาณมันเข้าไปทำลาย นี่เราเห็นการกระทำ เราเห็นการเปลี่ยนแปลง อันนี้มันเป็นบุญยิ่งกว่าเราทำบุญกุศลกับครูบาอาจารย์

ครูบาอาจารย์ ถ้าทำบุญ แนนอน ทำบุญขนาดใหญ่ก็แล้วแต่ การประพฤติปฏิบัติขนาดใหญ่ก็แล้วแต่ ถึงที่สุดแล้วต้องกลับมาภาวนาทั้งนั้น เราบุญกุศลมหาศาล ไปเกิดเป็นเทวดา อินทร์ พรหมมหาศาล เราก็ไม่ต้องไปอยู่ที่นั่น แล้วเราย้อนกลับมา ย้อนกลับมา

แต่ถ้าเราประพฤติปฏิบัติในหัวใจ เราเห็นสมณะจากในหัวใจของเรา เราเห็นการกระทำของในหัวใจของเรา เราเห็นการเปลี่ยนแปลงของบุคคล ของโสดาปัตติมรรค สกิทาคามีมรรค

อนาคามีมรรค มันจะขับเคลื่อนขึ้นไปข้างบน สิ่งขับเคลื่อนขึ้นไปเพราะอะไร เพราะการกระทำของเรา สิ่งนี้การเปลี่ยนแปลงสมณะจากภายใน พระผู้ประเสริฐ ประเสริฐตรงนี้ไง

วันนี้วันพระนะ วันพระเราจะพึงพาใคร วันพระ เราไปหาครูบาอาจารย์ เราไปทำบุญกุศล จากสมณะข้างนอก แล้วเราทำสละทานขึ้นไป ทานได้บำรุงชีวิตของท่าน ผู้ทรงศีลได้ปัจจัย ๔ จากเรา เราส่งเสริมท่าน ส่งเสริมท่านให้ท่านประพฤติปฏิบัติ ให้ท่านเห็นสมณะของท่าน ให้ท่านวิปัสสนาจากภายในของท่าน

ท่านวิปัสสนาภายในของท่าน สิ่งที่ทำให้เกิดมาจากใคร เกิดมาจากสิ่งที่เราเกี่ยวลงไป บุญกุศลเกิดกับเรามหาศาลเลย นี่จากเรื่องการกระทำ จากกรรมของคุณุสณนะ แต่ในเมื่อเราจะเห็นสมณะภายในขึ้นมา สิ่งนี้มันประเสริฐที่สุด ถึงที่สุดแล้วหัวใจเราเป็นที่พึ่ง อตฺตา หิ อตฺตโน นาโถ

ก่อนที่จะเป็น อตฺตา หิอตฺตโน นาโถ เราก็ต้องพึ่งครูบาอาจารย์ พังกรรมของครูบาอาจารย์แล้วย้อนกลับเข้ามานะ ถ้าย้อนกลับเข้ามาถึงภายใน มันจะเป็นบุญกุศลของเรา เราจะเห็นสมณะจากภายในของเรา ไม่ต้องเห็นสมณะจากภายนอก เห็นสมณะจากภายใน แล้วจะเป็นบุญกุศลของเรา แล้วเห็นการเปลี่ยนแปลงของใจของเรา ถึงที่สุดเป็นผู้ประเสริฐ ใจนี้เป็นผู้ประเสริฐ ใจของเราเป็นผู้ประเสริฐ ใจของเราจะเป็นพระนะ

วันนี้วันพระ ใจของเราจะเป็นพระ ใจของเราจะประเสริฐ แล้วใจของเราจะทำสิ่งที่ว่าไถ่แยังการกระทำกับคำพูดไม่ได้

สิ่งที่ไถ่แยังนะ คำพูดอย่างหนึ่ง การกระทำอย่างหนึ่ง อย่างนี้มันปลิ้นปล้อน ถ้ายังปลิ้นปล้อน ยังมีการโกหกหลอกลวงตัวเองอยู่ แล้วจะไม่หลอกลวงคนอื่นเป็นไปได้อย่างไร ในเมื่อตัวเองยังปลิ้นปล้อน ยังหลอกลวงตัวเองอยู่ แล้วจะอ้างตนว่าเป็นสมณะ ไม่เป็นสมณะหรอก

ถ้าเป็นสมณะ สักกายทิฎฐิ วิจิกิจฉา สิลัพพตปราคาส จะไม่ลุ่มคล้ำในศีล จะไม่สามารถเหยียบย่ำครูบาอาจารย์ได้ จะไม่สามารถเป็นแมงดาเกาะหลังครูบาอาจารย์ไปได้ เหว้ง